

DATS
Landsforeningen for
Dramatisk Virksomhed

Nygade 15
6300 Gråsten

Telefon: 74 65 11 03
Telefax: 74 65 20 93

www.dats.dk
dats@dats.dk

Repertoiret 2007

En samling anmeldelser
af teaterstykker for amatørteatret

teater
forener
kunstnerisk
aktivitet
med menneskelig
udvikling

Repertoiret 2007

De 30 anmeldelser, denne samling indeholder, giver nok en fornemmelse af den rige høst, vi kan få del i ved at rekvirere fra vores forlag Drama. Forhåbentlig bliver det også muligt ud fra beskrivelserne at blive tændt på det ene og det andet skuespil. I en scenes repertoireudvalg vil det være ønskeligt, at man stifter bekendtskab med lidt flere spil, end det ene man bestemmer sig for at spille. Når man bruger mange timer på at gøre forestillingen så god som mulig, er det klogt og foruftigt at anvende nogle timer på at vælge det stykke, der er det helt rigtige for gruppen. Det er vort håb, at I kan bruge samlingen her som en slags guide i denne søgen.

God fornøjelse.

På repertoireudvalgets vegne: Bent Rasmussen.

Repertoiret 2007 - indhold

Nr.	Titel	Forfatter	Anmeldt af
1218	cowboy, cowboy	Kim Fupz Aaakeson	Maria Rosenhjerte
1219	Guitaristerne	Line Knutzon	Karoline Birkeli
	Henrik og Pernille – Don Ranudo – Melampe		Bent Rasmussen
1220	Henrik og Pernille	Ludvig Holberg	Bent Rasmussen
1221	Don Ranudo	Ludvig Holberg	Bent Rasmussen
1222	Melampe	Ludvig Holberg	Bent Rasmussen
1223	Salvador	Michael Bonde	Niels Damkjær
1224	Lysbringer	Andreas Garfield	Niels Damkjær
1225	De siger, det nok skal gå	Kasper Munk	Niels Damkjær
1226	Paradis	Line Mørkeby	Niels Damkjær
1227	The Hunter Show	Thomas Månsson	Niels Damkjær
1228	Alrune	Bjørn Rasmussen	Niels Damkjær
1229	Filumena	Eduardo De Filippo	Morten Hovman
1230	Drømmen om det gode liv	Annegrete Kraul	Jette Pedersen
	Fire Spil		Louise Emcken
1231	Undulaterne	Erling Jepsen	Louise Emcken
1232	Manden som ville lære kunsten at sprælle	Erling Jepsen	Louise Emcken
1233	Sommerpiger	Erling Jepsen	Louise Emcken
1234	Croquis	Erling Jepsen	Louise Emcken
1235	Manden der vendte tilbage	Claus Flygare	Finn Verner Jensen
1236	Mens vi venter	Thomas Markmann	Karen Lundsby Andersen
1237	Måvens og Peder får samtalekøkken	Line Knutzon	Claus Jensen
1238	Nikio og den store samurai	Jesper Bræstrup Karlsen	Bodil Schäfer
1239	Suisui danser	Lise Andersen	Poul Brandt
1240	Så ligger man dér – og to monologer	Henrik Vestergaard Nielsen	Thomas Hauger
1241	Den usynlige på Sprogø	H.C. Andersen/Niels Stokholm	Bent Rasmussen
1242	To liv og et øjeblik	Eva Littauer	Bent Rasmussen
1243	Øvelser i ensomhed	Stig Dalager	Thomas Hauger
1244	Jeg, mig og mit	Thomas Levin	Bodil Errebo Nielsen
1245	Vakuumpakkede mennesker	Julie Thor Fryd	Jens Damsager Hansen
1246	Mobil	Sergi Belbel	Niels Stokholm
1247	Marie	Lærke Sanderhoff	Niels Stokholm

cowboy, cowboy

Forfatter: Kim Fupz Aakeson		"Wild western" i den absurde genre tilsat græsk kor og en mistænksom alvor med forløsende ironi og humoristisk distance.
Bogudgave: Forlaget DRAMA ApS		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Danske Dramatikeres Forbund Nørre Voldgade 12 A 1358 København K Tlf. 33 45 40 35 www.dramatiker.dk admin@dramatiker.dk	Medvirkende:	3 kvinder 3 mænd Kan spilles af 2 kvinder og 3 mænd
	Dekoration:	En typisk wild west saloon. Måske suppleret af en sidescene eller brug af et gulvområde til monologerne.
	Spilletid:	Vejl. 1½ time

Anmeldt af: Maria Rosenhjerte

Når det gode og det onde mødes, er det blevet tid til moralsk oprustning. Nu skal det handle om principper og afklaring i de sort-hvide farver. Ikke mere pseudosnak om arv og miljø med de mange mærkværdige bagagebylter, der har det med at vælte rundt og ramme en selv og andre i hovedet. Slut med slidte historier om, at for nogle går det altså lettere end for andre, og mon ikke bare du skulle tage dig sammen til at komme videre.

Men nej – for når mødet sker på en saloon i det vilde vesten, så nærmest drukner principperne i masser af uforløste drømme, diverse skæve adfærdsmønstre, indianere uden for vinduerne og tomme whiskyglas, som skal fyldes midt i en kamp om at få orden på verden for at få orden på sig selv. Og når principperne så ellers har fået vejret igen, så svømmer de sandelig bare lystigt videre ud i nysgerrighedens lokkende vande og møder her alle de længsler, som nærmest evigt skvulper rundt for at føre os frem til nye drømme. Den kompenserende faktor får åbenbart aldrig ende.

Hvor er det dog helt forbandet irriterende og samtidig herligt befriende – samt ikke så lidt underholdende at få et afslørende kig på sig selv og hinanden gennem en desillusioneret saloonejer og bartender, en alkoholiseret gulvfejer, to hårdkogte og letlevende damer, en naiv men skarpskydende cowboy, en helt med bløde former og ikke mindst et fælles kor af både officielle og hjemmegjorte fordomme.

Her er masser af udfordringer til en amatørscene, som har lyst til at prøve livtag med "det glade vanvid" og "det alvorlige rum" i et forløb, som sender både skuespillere, instruktør og publikum ud på rejse, hvor der er fri adgang til at overveje, hvordan det ligger med mulighederne for at ændre eller bare justere lidt på virkeligheden, på retfærdigheden, på respekten, på vilkårene, på forventningerne, på forholdet mellem mennesker ... eller måske bare tænke lidt over håbets deroute og verdens gang i al almindelighed, og om man alligevel ikke skulle prøve at gøre noget ved det, selvom det generelt kan virke som en umulig opgave!

Guitaristerne

Forfatter: Line Knutzon		Lines artistiske balance mellom det absurde univers og den kras-realistiske verden skaber en barok humor - og nogle mennesker vi kommer til at holde af.
Bogudgave: Forlaget DRAMA ApS		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Danske Dramatikeres Forbund Nørre Voldgade 12 A 1358 København K Tlf. 33 45 40 35 www.dramatiker.dk admin@dramatiker.dk	Medvirkende:	2 kvinder 3 mænd
	Dekoration:	En garasje, en uteplass, foran et hus. Mulighet for en dør inn til et skur.
	Spilletid:	Vejl. 1½ time, 75 normalsider

Anmeldt af: Karoline Birkeli

“Guitaristerne” starter med de fem “musikere” (i gåseøyne vel og merke) som møtes for å hedre den velkjente og høyt ansette avdøde musikanten: John Hansen, ved å spille noe av hans repertoar. Det er bare ikke så enkelt. For hva skal repertoaret bestå av? Hvem kjente Hansen best, og hva ville han selv ha ønsket? Og ikke minst...Hvem synger best? Hva skal de spise til frokost? Og hvem har den avgjørende stemme? Dette er noen av de “viktige” spørsmålene scenens aktører må besvare. Tilskuerne derimot, får en smule mer kompliserte problemstillinger å sjonglere med. For hvem er egentlig disse uanstendig pretensjese Umusikkantene? Det veksles vilkårlig mellom sympatier og antipatier, som gir inntrykk av et scenisk kaos. Har musikkantene overhodet et mål og en mening med sin opptreden? Sangene de synger er fryktelig banale, og de avslører en avdød og usympatisk helt i Hansen. Mens de kjemper seg igjennom sang etter sang, avsløres noen svar, mens andre forblir uvisse. Men underholdt, det er man.

Line Knutzons styrke framtrer i de humoristiske kommentarene og stykkets villskap. Det grenser til å være plat, og her blir en skuespillers utfordring. Et stykke som beveger seg på grensen av noe, er dog alltid det beste, da utfallet kan gå ekstremt til begge veier. Det avdekkes noen skjøre og oppriktige sider av både Kim (gruppens oversette offer) og Hesselhud (tøffelhelten med angst for intimitet) som aldri forfaller til sentimentalitet, da en latterkule lurar bakom enhver nedadgående følelseskurve. Men som allikevel rammer. Det vil si at stykket, trods sitt lattermilde utgangspunkt, gir mulighet for noen “øyeblikk”.

“Guitaristerne” har mange strenger å spille på, og egner seg derfor både til amatørteater, likesom profesjonelt teater. I løpet av stykket skal flere sanger synges og spilles, noe som lett kan skape stemning og begeistring og en stor dose underholdningsverdi. Samtlige karakterer har dybde og utvikling det kan arbeides med, men som ikke er avhengige av grundig arbeid for å skulle bli et underholdene og akseptabelt stykke. Alt avhengig av ambisjonsnivået kan en skape et stykke med flere lag.

Til selve oppsetningen behøves ikke de store virkemidler. Gitarer (også en som skal bli ødelegges) er nødvendig. Lokalet blir ikke skiftet i løpet av forestillingen, men en dør til et skur er å foretrekke. En kan fint leke seg med sjangeren, og dra den til det karikerte absurde, likeså godt som å plassere seg midt på den brede sosialrealistiske sjanger. Teksten muntlig.

Jeg vil anbefale stykket til enhver teatergruppe som gjerne vil skape noe “sjovt”, med brådd. Lykke til.

Henrik og Pernille - Don Ranudo - Melampe

Af Ludvig Holberg

Bearbejdet og moderniseret af Bent Holm.

Det danske teater startede med Holberg. Siden har han været holdt i hævd og ære.

Lige som hans statue sidder godt og vægtigt foran Det kongelige Teater, har han også indenfor murene sat sit præg på repertoire og spillestil de sidste 275 år.

Det har givet hans værker et image af fornemhed. "Det kgl." har ligesom klæbet sig fast til den forestilling vi har om ham.

Andre teatre og amatører har bestræbt sig for at leve op til dette ideal.

Men vi taler jo anderledes i dag. 75 % af befolkningen forstår ikke 25 % af ordene i hans stykker.

Man kan nyde opførelsen af dem, som man finder behag i en rokokko-menuet. Men det stød for brystet, vi går i teatret for at opleve, får vi ikke, og desuden kræver det en hel del at lære alle trinene og udføre dem elegant.

Vi fjerner os også i foruroligende grad fra udgangspunktet. Det er ikke tilfældigt, at H's foretrukne figurer er tjenerparret Henrik og Pernille, der frækt og flabet punkterer al fornemhed og opstyltethed. Som andre store dramatikere (Shakespeare, Moliere, Ibsen) levede han tæt på det apparat, der skulle gøre hans komedier spiselige for publikum. Meget af det har været lavet ud fra de forhåndenværende søms princip. Når man har haft en student, de overbevisende kunne agere en sjællandsk bonde, har der været basis for at skabe "Jeppe på Bjerget".

Det er derfor en gave, vi har fået med Bent Holms modernisering af teksten. Nu har vi et tilgængeligt materiale, og så gælder det om at udnytte det. Vi har et godt sted at starte fra.

Men det hele er ikke gjort med det. Det før omtalte stød for brystet får vi, når vi gør os klart, hvilke tåber og narre, vi møder i hans stykker. Og den urimelighed og lidenskab, hvormed de hager sig fast til deres absurde afvigelse fra normalitet, og fornuft. Vi rammes af det uforståelige Samtidig med, at vi ler af det, føler vi nok, at vi selv rummer en flig af den afsindighed som mennesket har i sig.

Bent Rasmussen

Anmeldelser af de tre spil kan findes på de næste sider...

Henrik og Pernille

Forfatter: Ludvig Holberg		En meget musikalsk komedie. Bearbejdet og moderniseret af Bent Holm.
Bogudgave: Forlaget DRAMA ApS		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Bent Holm Primulavej 11 A 2720 Vanløse	Medvirkende:	3 kvinder 5 mænd
	Dekoration:	1 dekoration
	Spilletid:	Vejl. 1½ time

Anmeldt af: Bent Rasmussen

Tre par danser rundt: Henrik/Pernille, Leander/Leonora, Arv/Magdelone – og Jeronimus/Leonard står i midten og bliver ganske svimle af parrene der hvirvler rundt.

Det er en leg, en slags karneval. Henrik og Pernille tror, de har skudt papegøjen. De spiller deres herskabs roller agerer fine og fornemme (og rige) for selv at kunne svinge sig op i den overklasse, som tjenerskabet til enhver tid beundrer, misunder og efterligner.

Det kniber nogle gange for dem at holde sig oppe på de høje nagler. Men de er så optændt af iver efter at erobre den store gevinst, at de ikke opdager, når den anden plumper i.

Arv og Magdelone står som statister i hver sin side, prøver at hjælpe til og håber at erhverve sig en beskedent del af kagen.

Det laver rav i den for det rigtige herskab (Leander/Leonora), som må tro, at den anden har svigtet dem. Forvirringen (og tempoet) stiger, indtil til slut alt falder på plads, og de rigtige får hinanden. Det er som om vi befinder os på en skrøbelig skal, hvor der ikke skal meget til, før den brister, og kaos bryder løs. Der er en god og gavnlige kontrast mellem tjenerparrets umådelige livsappetit – og herskabets ædle følelser.

Det komiske højdepunkt nås i konfrontationen mellem de to hovedpersoner. De har lært en hel del af deres herskabs måde at te sig på. Men når de skal udtrykke sig i fremmede tungemål, er de på spanden. Henrik klarer sig med at haspe latinske brokker af sig – ren volapyk. Pernille sluger det hele. Sort tale har altid en speciel effekt. Da Pernille siger: ”Vil I ikke ind og se mine mobilier” – hefter Henrik sig ikke ved hendes kostbare ejendele, men tænker mere på hendes mere fysiske attributter. Så når han svarer: ”Mobilier! Jo, min aller kæreste!” – aner man en situation, hvor pointen er, at de ikke forstår de fine ord – hvilket antyder, at der kan ligge en stærk virkning i misforståelser.

Sjov er komedien, når den spilles med alle sanser vidåbne – og overfører personernes spændthed, på liv og død, så vi andre får del i den.

Don Ranudo

Forfatter: Ludvig Holberg		Afsindigt adelshovmod, der overvindes gennem en fantastisk plan. Bearbejdet og moderniseret af Bent Holm.
Bogudgave: Forlaget DRAMA ApS		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Bent Holm Primulavej 11 A 2720 Vanløse	Medvirkende:	4 kvinder 7 mænd
	Dekoration:	2 locations + neutral spilleplads
	Spilletid:	Helaften

Anmeldt af: Bent Rasmussen

Don Ranudo (bagfra: O du nar) og hans donna Olympia lever kun i tanken om deres gamle højadelige familie. Der er ingen energi til overs til at engagere sig i det reelle liv. Så der opstår en grotesk kontrast mellem den glorie de skaber omkring deres fornemhed – og den håbløse fattigdom huset lever i. De udelukker sig fra enhver reel kontakt med andre mennesker. Deres datter er for fin til, at hun kan knytte sig til nogen anden. Evnen til selvbedrag er stor, og de forenes i et kærligt samliv bygget op omkring deres fælles lidenskab. Tjenestefolkene ryster på hovedet over deres absurde livsførelse. Men de har alligevel så megen medfølelse, at de bliver – og forsvarer herskabet mod omgivelserne.

Naturligvis må ballonen revne. Et fantastisk spil udfolder sig, for at datteren kan få sin elskede
Og forældrene sidder tilbage i yderste illusion og isolation.

Til trods for dette triste endeligt, er det en komedie med pudsige og overraskende sammenstød mellem snusfornuft og adelsgalskab.

Stykker kan spilles med en energisk spænding i sammenstødene mellem de to verdener.

Det komiske virker stærkt på den baggrund, der egentlig er tragisk. Den afsindige lidenskab, hvormed Ranudo/Olympia klynger sig til deres højadelige æt, er fascinerende. Det må vi opleve ved opførelsen af skuespillet.

Sven Holms modernisering af sproget gør det hele spiseligt.

Melampe

Forfatter: Ludvig Holberg		Et spil om jalousi mellem søskende; om ejendomsretten til en hund, der vokser ud over alle proportioner. Bearbejdet og moderniseret af Bent Holm.
Bogudgave: Forlaget DRAMA ApS		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Bent Holm Primulavej 11 A 2720 Vanløse	Medvirkende:	3 kvinder 10 mænd + statister
	Dekoration:	Antydede locations. Ret stor scene
	Spilletid:	Helaften

Anmeldt af: Bent Rasmussen

To søstre, Philocyne og Lucilla, bliver højlydt forbitrede på hinanden i striden om skødehunden Melampe, som de begge mener at have ret til. Baggrunden er dels en hysterisk kærlighed til kræet, som bliver et symbol på, hvem der har magten, dels en strid om, hvem af dem, deres mor foretrak.

Det har en stærk forbindelse til voldsom uro i landet. Det antydes, at krige på det større plan i mange tilfælde skyldes lige så tåbelige grunde.

Hadet mellem de to søskende vokser til lidenskabelige højder. Deres to bejlere inddrages. Det bliver en betingelse for at opnå pigernes gunst, at de nedlægger den anden – og skaffer Melampe til deres udkårne.

Selv om de to er gode venner og våbenbrødre, er deres kærlighed så stor – og deres indstilling til, hvordan man bør opføre sig som romantisk elsker så indgroet - at de lader sig rive med.

Tjenestefolkene ser til fra hver sin fløj, forstår overhovedet ikke deres herskabs tosseri, udviser en udstrakt mangel på mod og troen på ”ædle” idealer, der svæver et sted oppe i luften.

Søstrenes storebror dukker op. Forsøger at løse striden ved på salomonisk vis at kløve hunden i to halvdele. Men hævngherrighed og forbitrelse fra begge sider bliver snarere forstærket. De to bejlere drives frem mod en duel, der først afværges, da søstrenes gamle faders genfærd maner dem til en rimelig opførsel.

Der er en ejendommelig kontrast mellem de jævne folks snusfornuft – og de fines højspændthed.

Det resulterer i udfoldelse af drøj humor – og lidenskabelig, næsten operaagtig fremførelse af de store følelser.

Problematikken ligger i, at lidenskaben må tages alvorligt – selv om det grundlæggende problem er tåbeligt.

Vi er alle narre på hver sit plan, og det er meget menneskeligt.

Sven Holm har haft et stort arbejde med at omdigte de store udbrud, så man lige akkurat undgår, at de bliver komiske.

Salvador

Forfatter: Michael Bonde		Indgår i Seks danske enaktere
Bogudgave: Forlaget DRAMA ApS		En grotesk melodramatisk komedie om kunst og entusiasme, desillusion og dæmoni, masochistisk erotik, nydelse, lidelse, vold og død.
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Forfatteren	Medvirkende:	2 kvinder 2 mænd
	Dekoration:	En dekoration
	Spilletid:	Helaften

Anmeldt af: Niels Damkjær

Handlingen udspilles i løbet af fem dage og én nat i et rundt tårnværelse hos den berømte og berygtede spanske maler Dali (ca. 85 år). Den ekspressive følelsesmæssige stemning understreges af diverse indslag af skæbnesvanger musik af Wagner. Scenografien er kompleks og viser malerens værksted som er fyldt med skulpturer, malerier, kufferter, staffelier og masser af forskellige tikkende ure måske som en postmodernistisk pendant til et surrealistisk maleri af mesteren. En ung mand Salvador (ca. 25 år) kommer på visit, men bliver straks suget ind i den ekstremt sensuelle og overgearede atmosfære af Dalis kvindelige faktotum, sygeplejersken og sexbombem Gala (ca. 45 år). Salvador begynder at overtage Dalis rolle som maler og femte dags aften får han besøg af sin kæreste Filippa (ca. 20 år) som imidlertid hurtigt får rollen som Dalis ungdomselskede Gradiva. Forviklingerne finder til sidst en dramatisk og fatal slutning. Stykket kræver en stilsikker balance mellem det ekspressivt groteske og det komiske hos både instruktør, scenograf og spillere.

Rektor for Dramatikeruddannelsen Janicke Branth har skrevet forord til forlaget Dramas udgivelse af så sjældent som 6 nye enaktere skrevet til de professionelle scener Det Kgl. Teater, Odense Teater og Aalborg Teater.

Lysbringer

Forfatter: Andreas Garfield		Indgår i Seks danske enaktere
Bogudgave: Forlaget DRAMA ApS		Spænding mellem den realistiske verden - og det symbolske - skaber et stærkt spil.
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Andreas Garfield Vejlby Toften 159 8240 Risskov	Medvirkende:	1 kvinde 3 (4) mænd
	Dekoration:	Tre hele sceniske rum, to sceniske rum "stranden" og "barneværelset" som kortvarige effekter.
	Spilletid:	Vejl. 1 time

Anmeldt af: Niels Damkjær

Grundtonen i dialogerne er hverdagsrealisme blandet med elementer af mystisk karakter. Temaerne er konflikten mellem det rationelle og det irrationelle, mellem fødsel og død, mellem pligt og tilbøjelighed. Handlingen strækker sig over nogle dage og udspilles i et køkken der er under renovation, et kontor og en fængselscelle- alt sammen på baggrund af et mytisk fiktivt rum af lyd og lys som danner en ramme om den realistiske historie der starter og slutter i mørke og stilhed med sangen "Ave Maria" som en slags "ind- og ud- gangsbøn". Den højgravide psykiater Kristine er hovedperson, samlever med den lettere alkoholiserede, arbejdsløse håndværker Frank. Kristines chef, psykiateren Herman sidder med en vanskelig evalueringsopgave: er den hermetisk tillukkede Persson kriminel eller et psykisk tilfælde? Handlingsgangen er fyldt med konflikter, misforståelser, ilde varsler, trusler, løgne og fortrængninger. En femte figur – en mand med sort har og en stok af ibenholt – optræder ikke på rollelisten men er til stede som drømmeskikkelse i dialogen og til sidst også på scenen. Om Lysbringer genremæssigt er en enakter kan diskuteres, men stiller i alle tilfælde store krav til spillere, instruktion, lys, lyd og scenografi.

Rektor for Dramatikeruddannelsen Janicke Branth har skrevet forord til forlaget Dramas udgivelse af så sjældent som 6 nye enaktere skrevet til de professionelle scener Det Kgl. Teater, Odense Teater og Aalborg Teater.

De siger, det nok skal gå

Forfatter: Kasper Munk		Indgår i Seks danske enaktere
Bogudgave: Forlaget DRAMA ApS		Komedie - mennesker mødes - relationer opstår - og går i stykker igen.
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Forfatteren	Medvirkende:	2 kvinder 4 mænd
	Dekoration:	Scenografien opererer med både hovedscener og mellemscener: en aftenskole, en lejlighed, inde et hus med altan, i en lejlighed, inde i et hus, på en vej, i et soveværelse i et hus osv.
	Spilletid:	Vejl. 45 minutter

Anmeldt af: Niels Damkjær

Handlingen udspilles i 8 længere situationer og 6 korte mellemscener, hvor det tilsyneladende tilfældige spiller en hovedrolle. Dialogen er hverdagsrealistisk og kredser omkring trivielle banaliteter som ofte kommer på tværs af personernes hensigter og ønsker: spildt kaffe, uønsket graviditet, buler i bilen. Undervejs dukker der relationer op mellem personerne. Den nyligt gravide Maj, som er blevet forladt af Jon, skældes ud af Lau (som tilfældigt mødte Jon på aftenskolen) og Maj tilkaldes af sin mor Inge under falsk påskud for at påvirke sin syge far Johannes (hjemflyttet fraskilt) som ideligt skræmmer duer væk... Tilfældighederne kortslutter ind imellem i komiske situationer hvor aftenskolestrikning blandes med champagnerus og lidenskabeligt kysseri, fejltagelser, misforståelser, menneskene mødes, relationerne opstår og går i stykker igen.

Selv om alle scenerne kun har én eller to spillere medvirkende ad gangen er dette sørgemuntre lystspil med de mange hurtige sceniske skriftkrævende for både instruktør, scenograf og spillere.

Rektor for Dramatikeruddannelsen Janicke Branth har skrevet forord til forlaget Dramas udgivelse af så sjældent som 6 nye enaktere skrevet til de professionelle scener Det Kgl. Teater, Odense Teater og Aalborg Teater.

Paradis

Forfatter: Line Mørkeby		Indgår i Seks danske enaktere
Bogudgave: Forlaget DRAMA ApS		Satire over en hårdkogt livsstil, hvor alle satser på at blive vindere.
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Forfatteren	Medvirkende:	2 kvinder 2 mænd
	Dekoration:	En dekoration som med få forandringer kan skifte mellem diverse offentlige og private lokaliteter. Diverse hårdtpumpet diskomusik.
	Spilletid:	Vejl. 1 time

Anmeldt af: Niels Damkjær

Hele handlingen på 11 scener indledes af en prolog og afsluttes af en epilog. Dialoger og situationer er højpoleret skidesmart metroseksualisme. Succes'ernes megasucces natklubben og fitnetscentret PARADIS ejes af de nyrige unge russere Leo og Bella, assisteret af deres tro bartender Halland. Alle tre skøjter elegant og brutalt rundt i en minimalistisk, fucking funklende, vinderjargon som sættes i stærk kontrast til den klodsede nyansatte afrydder, Vivian. Magtspillet mellem vinderparret krydres med et erotisk sidespring, episoder med jalousi, intriger, sex, afpresning og afsluttes med en slags voldtægt og henrettelse. Stykket er konsekvent holdt i samme fræsede overfladestil på kanten af parodi og satire over den ekstreme neoliberalismes samfundsmodel hvor publikum har fået tildelt rollen som gæster (og medskyldige vidner) i etablissementet.

Stiller krav til sikker stilfornemmelse hos alle de medvirkende i produktionen både på og bag scenen.

Rektor for Dramatikeruddannelsen Janicke Branth har skrevet forord til forlaget Dramas udgivelse af så sjældent som 6 nye enaktere skrevet til de professionelle scener Det Kgl. Teater, Odense Teater og Aalborg Teater.

The Hunter Show

Forfatter: Thomas Månsson		Indgår i Seks danske enaktere
Bogudgave: Forlaget DRAMA ApS		Parodi på TV-genre, der dyrker det sensationelle.
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Forfatteren	Medvirkende:	Mindst 2 kvinder og 5 mænd. Folkemængde M/K (bl.a. publikum)
	Dekoration:	En dekoration: et TV-studie som inkluderer muligheder for overgange / skift til indskudte "flash forward" sekvenser. Diverse TV studieeffekter og rekvisitter.
	Spilletid:	Vejl. 45 minutter

Anmeldt af: Niels Damkjær

Handlingen er en parodi på en TV- genren: "jagten på forsvundne mennesker" og satire på dyneløftningsjournalistikken hvor en Fortæller og en Kameramand skal forbinde studieværtinden Hunters studieinterview med den fadersøgende pige, Abba, og Hunters nådesløse jagt udenfor studiet på Abbas forsvundne fader Bob (ikke at forveksle med et bordspil af samme navn!). Først kaster Hunter sig over Postmesteren som tvinges til at røbe lidt om sin ven Bob, derefter følger Hunter sporet og møder den kysseromantiske Bogorm som trænger ind i Hunters ellers urørlige intimsfære. På den forblæste strand møder hun den skeptiske Bob som er i besiddelse af alle fortidens film som han hæger om. Bob nægter at tage med til studiet, men ved hjælp af en ophidset folkemængde truer Hunter med at brænde filmene som er så værdifulde for Bob. Vil det lykkes for Hunter at genforene Abba og Bob? Modsat det rigtige TV-shows jagt ender det her i kamp og mord for åben skærm. Stilen i stykket kræver spillere med tæft for revyudtryk og farcemæssig timing. Leg med TV- verdenen på en teaterscene lykkes sjældent efter hensigten så en opsætning kræver særligt opfindsomme idéer fra instruktør og scenograf for at det ikke ender i tomgang (fx kvadratscene, væg – til - væg, arena).

Rektor for Dramatikeruddannelsen Janicke Branth har skrevet forord til forlaget Dramas udgivelse af så sjældent som 6 nye enaktere skrevet til de professionelle scener Det Kgl. Teater, Odense Teater og Aalborg Teater.

Alrune

Forfatter: Bjørn Rasmussen		Indgår i Seks danske enaktere
Bogudgave: Forlaget DRAMA ApS		Et realistisk oplæg, der glider over i en absurd, mystisk verden.
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Forfatteren	Medvirkende:	Mindst 2 kvinder og 2 mænd (men kan med stor fordel på en amatørscene også spilles af 5 kvinder og 6 mænd)
	Dekoration:	Fire forskellige scenebilleder som skifter via "black out" med en forbindende fortællerstemme.
	Spilletid:	Vejl. 45 minutter

Anmeldt af: Niels Damkjær

Handlingen starter som en konversation mellem tre personer i en togkupe: Den ældre mand, den unge mand og kvinden. Ind imellem lyder stewardessens stemme over højtaleren. En snak om TV billeder om mystiske strandvaskere og en tavs dreng går over i en parallel til den mytiske figur Alrune som de viser sig at alle (også Stewardessen) har et nært forhold til. Stilen bevæger sig hurtigt fra en realistisk tone til en dialog som er tæt på det absurde teaters virkemidler. I scene 2 bliver stilen tæt på en gotisk fortælling. I et hus ved stranden er der en truende stemning. Det afsløres at Bror og Søster ikke er far og faster til det fremmede strandvaskerbarn kaldet Alrune der stadig hoster tang op ind imellem. Den lille pige er tryk ved hundene men frygtet som heks af alle byens unger som til sidst overfaldes af ophidsede og gøende hunde.

Stewardessens stemme bryder ind og overtager fortællerens rolle og nu udvikles historien om Alrune som mytisk nyreligiøst fænomen i en angstfyldt storbyverden. Den rigtige Alrune dukker op hos kræftsige Nanny og den hensynsløse filmmand Mesteren. Alrune undviger at spille en parodi på sig selv og sammen med drengen udvikler hun en ren rædsels- og splatter fantasi der atter afbrydes af den fortællende Stewardesse. Inden vi vender tilbage til togkupeen gennemgår Alrune en dramatisk og romantisk krise sammen med sin kæreste: Er hun et menneske, en heks eller bare en strandvasker der til sidst vender tilbage til havet?

Stykket stiller store krav til instruktør, scenograf og spillere da spillestilen skifter gradvist eller brat undervejs. Der kunne vælges en simultansceneløsning som ville smidiggøre scenskiftene.

Rektor for Dramatikeruddannelsen Janicke Branth har skrevet forord til forlaget Dramas udgivelse af så sjældent som 6 nye enaktere skrevet til de professionelle scener Det Kgl. Teater, Odense Teater og Aalborg Teater.

Filumena

Forfatter: Eduardo De Filippo Oversat og kommenteret af Bent Holm		Italiensk komedie med intriger, voldsomme temperamenter, humor og spænding.
Bogudgave: Forlaget DRAMA ApS		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Arvid Englund Agency og Bent Holm Primulavej 11 A 2720 Vanløse	Medvirkende:	5 kvinder 8 (7) mænd
	Dekoration:	1 location
	Spilletid:	Helaften

Anmeldt af: Morten Hovman

Ægteskabskomedien ”Filumena” er skrevet i 1946 af en af italiens populæreste og mest succesfulde dramatikere gennem tiderne, Eduardo De Filippo. Stykket hører til hans absolut mest anerkendte og har været spillet verden over.

Det første, vi oplever, når tæppet går op for ”Filumena”, er en mand i 50’erne, der er i færd med at tildele sig selv en serie kraftige lussinger. Det er Domenico Soriano, en velstående napolitansk forretningsmand. Han er rasende på sig selv og ikke mindst på Filumena, en forhenværende prostitueret sidst i 40’erne. De har levet sammen som mand og kone i 26 år. Nu har hun narret ham til endelig at gifte sig med hende, ved at foregive at hun ligger på sit dødsleje. Hun har fået ham overbevist om det rigtige i, at hun får mulighed for at forlade denne verden som en ærbar kvinde. Ægteskabet er blevet indgået, og Filumena har lige rejst sig fra sygesengen med alle mulige tegn på, at hun har tænkt sig at leve videre mange år endnu.

Domenico må sande, at han er blevet taget grusomt ved næsen. Han har haft planer om at gifte sig med Diana, en ung pige, der har opholdt sig i huset et stykke tid under foregivende af at være sygeplejerske. Filumena afslører den virkelige årsag til at fremtvinge et ægteskab med Domenico: Hun vil skabe et familienavn til sine tre voksne sønner, Umberto, Michele og Riccardo, alle tre naturligvis født udenfor ægteskab. Ingen af de tre aner, hvem deres mor i virkeligheden er.

Domenico vil ikke tillade dette. Med hjælp af en sagfører og med loven i hånd, får han erklæret ægteskabet ugyldigt. Indgået på falske præmisser. Filumena taler med de unge mænd og fortæller dem, at hun er deres mor. Hun accepterer sit nederlag m.h.t. til annulleringen af ægteskabet, men spiller så sin sidste trumf ud: Én af sønnerne er Domenicos egen. Dette stiller sagen i et nyt lys for den barnløse Domenico. Men hvem af de tre er det? Alle forsøg på at finde ud af det mislykkes for Domenico, og efter 10 måneder gifter han sig igen med Filumena og accepterer med dyb glæde at være far til alle tre.

”Filumena” er et mesterværk i sin genre. En komedie i bedste forstand, med alt hvad det indebærer af elegance, charme, humor og folkelighed. Vi er i Italien, følelserne er store og voldsomme, så der er også plads til masser af drama og underliggende alvor.

”Filomena” er et stykke, der kræver alt af det ensemble, der vælger at beskæftige sig med det. Af skuespillerne og ikke mindst af instruktøren. Rollerne som Filumena og Domenico er store og sammensatte og kræver særdeles erfarne skuespillere, der bliver hjulpet og støttet maksimalt. Udover hovedrollerne er der et galleri af prægtige større og mindre roller med store udfordringer til skuespillere i mange aldre, og – endnu en gang – ikke mindst til deres instruktør.

Drømmen om det gode liv

Forfatter: Annegrete Kraul		Absurd komedie om drømme, livsstil og jagten på den rigtige mand.
Bogudgave: Forlaget DRAMA ApS		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Forlaget Drama ApS Nygade 15 6300 Gråsten Tlf. 70 25 11 41 www.drama.dk drama@drama.dk	Medvirkende:	2 kvinder 1 mand
	Dekoration:	Der er 11 scener. Forskellige locations: på café, hjemme hos kvinderne, på speed dating.
	Spilletid:	Vejl. 1 time 30 minutter

Anmeldt af: Jette Pedersen

De 2 kvinder er storbykvinder og singler, omkring de 40 år. De er veninder. Manden er i 40'erne, en glad håndværker fra provinsen.

Stykket sætter fokus på storbyens singleliv. Single, sjov og søgende efter den perfekte mand. Hanne og Henriette er veninder omkring de fyrre og begge er singler ”på den fede måde”. De har gode jobs og lækre liv. De rejser til New York, og hvor de ellers har lyst til at tage hen. De ved alt om development, branding og forbrugersegmenter. Shopper hos Gucci, Prada og Louis Vuitton, men de har ikke nået det der med den rette mand og børn endnu, og nu tikker det biologiske ur. I virkeligheden drømmer de begge om kernefamilien og en happy end, som skal afslutte deres singletilværelse.

Men da Hanne skal have et nyt køkken i tidens hvide og stålbørstede stil, følger den helt forkerte mand med. En bornholmsk håndværker. Kan man det, når man går i sko fra Prada og har et super shinet hjem? I stykket tager Annegete Kraul temperaturen på drømme, livsstil og venindeforhold i dagens Danmark. Kan spille på flere typer scener. Der er parallelsener. Stykket havde urpremiere i 2005 på Teater FÅR302 i København og var derefter på turné rundt i Danmark. Det var en stor publikumssucces – især hos kvinderne.

Stykket spilles i et hurtigt tempo. Det er både morsomt og rørende.

Fire spil

Af Erling Jepsen

De fire radiospil af Erling Jepsen blev udsendt af DR2 i maj måned 2006.

Jeg mener det som amatørteaterinstruktør er muligt at omforme radiospillene til skuespil. Det kan endda være en spændende udfordring, det sætter både ens egen fantasi men også ens tiltro til publikums fantasi i gang. Man ved at hørespillet fungerer, så det kan give instruktøren mod til ikke at skulle vise alt i detaljer og i stedet bruge antydningens kunst og hermed få publikum til selv at lave sine egne forestillinger og billeder.

Skuespil skal give noget til alle sanser, og her får man i hvert fald lydsiden foræret.

Omvendt kan man i radiospillene forestille sig meget mere end det vil være muligt, når det skal stilles til skue på scenen.

I radiospillene kan man være på mange forskellige steder. Man er ikke bundet af scenens fysiske begrænsninger, men alligevel mener jeg, at alle spillene vil kunne sættes i scene på et almindeligt teater.

Erling Jepsen har skrevet mere end 30 teaterstykker, radio- og TV spil.

Han er igen aktuel efterår 2006, hvor filmatiseringen af hans succesroman ”Kunsten at græde i kor” forventes at have premiere.

Men læs bogen for det er spændende dramatik og døm så selv, om det kan sættes i scene hos Jer. Bogen er en fornøjelse at læse.

Alle fire spil har gode roller, der udfordrer såvel instruktør som skuespillere. Personerne har ikke så megen fortid og fremtid, men befinder sig i nuet med dagligdagens skærmydsler om kærlighed og seksualitet.

I dem alle er der noget på spil, alle roller/personer har modsatrettede viljer og dialogerne er meget præcise.

Efterhånden som handlingen skrider frem lokkes personerne og dermed publikum ud på tyndere og tyndere is.

Louise Emcken

De fire spil: Undulaterne 1990
Manden som ville lære kunsten at sprælle 1991
Sommerpiger 1997
Croquis 2006

Anmeldelser af de fire spil kan findes på de næste sider...

Undulaterne

Forfatter: Erling Jepsen		Indgår i Fire spil
Bogudgave: Forlaget DRAMA ApS		Tragikomisk drama om kærlighed og forelskelse kontra uforpligtende sex.
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Danske Dramatikeres Forbund Nørre Voldgade 12 A 1358 København K Tlf. 33 45 40 35 www.dramatiker.dk admin@dramatiker.dk	Medvirkende:	1 kvinde - 24 år 2 mænd - 30/31 år
	Dekoration:	3 locations
	Spilletid:	Vejl. 1 time, 1 akt

Anmeldt af: Louise Emcken

Historien om Kaj, som muntert påtager sig at passe vennen Torbens lejlighed, mens denne er på Kreta med en pige. Imens skal han også holde Torbens veninde Lisbeth hen med løgn. Løgnehistorierne og mødet med Lisbeth bringer ham ud i noget, han aldrig har drømt om.

Tragikomisk trekantsdrama om kærlighedens væsen eller måske snarere uvæsen, om forelskelsen kontra den frie uforpligtende egocentriske sex.

Undulatens liv i buret før den slipper ud i den store verden og dens liv efter tilbagekomsten.

Manden som ville lære kunsten at sprælle

Forfatter: Erling Jepsen		Indgår i Fire spil
Bogudgave: Forlaget DRAMA ApS		Spil og modspil - mand/kvinde. Spænding mellem underkastelse og dominans.
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Danske Dramatikeres Forbund Nørre Voldgade 12 A 1358 København K Tlf. 33 45 40 35 www.dramatiker.dk admin@dramatiker.dk	Medvirkende:	2 kvinder - 30/80 år 1 mand - 30 år
	Dekoration:	5 locations
	Spilletid:	Vejl. 1 time, 1 akt

Anmeldt af: Louise Emcken

Michael elsker Anette og vil gøre alt for hende, selvom hun driller ham med, at han ikke er mand nok til at slagte bare én af parrets lystigt ynglende kaniner. Ja selv om hun ikke mere har lyst til det i sengen. Hun får ham meget mod sin vilje til at kysse den 80 årige Tinne, der kræftsyg ligger og venter på at dø. Og se, prinsen forvandler sig til en ny manderolle, hvor hans undertrykkelse skifter til brutalitet, så hans lyst til at mærke sig selv og andre sprælle overskygger alt. Det fører ham langt.....

Der er mange overlapninger og spring i tid, som umiddelbart gør det vanskeligt at visualisere stykket, men jeg mener det kan lade sig gøre. Det er i hvert tilfælde værd at arbejde med, da rollerne og handlingen er så spændende og uhyggelig.

Sommerpiger

Forfatter: Erling Jepsen		Indgår i Fire spil
Bogudgave: Forlaget DRAMA ApS		Postmoderne spil om kvinden som mandens ønskedrøm.
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Danske Dramatikeres Forbund Nørre Voldgade 12 A 1358 København K Tlf. 33 45 40 35 www.dramatiker.dk admin@dramatiker.dk	Medvirkende:	6 kvinder - 20 år, den ene lidt ældre 1 mand - 40 år
	Dekoration:	Der kan reduceres til 3 locations
	Spilletid:	Vejl. 1½ time, 1 akt

Anmeldt af: Louise Emcken

Hvor kommer de fra alle de lokkende dejlige sommerpiger, der pludselig er på strandene, cafeerne og som leende cykler forbi, men vinden løfter op i deres skørter? Jo de udruges da fra kæmpeæg, som omhyggeligt passes af en mandlig rugemaskinepasser.

Et legende let, lyst og morsomt radiospil om mandens drøm at kunne skabe kvinden lige som han ønsker hende. Og om sommerpigernes lyst til at ægge mændene.

Her er det kun nuet i de erotisk legende lette sommermåneder, der gælder. Sommerpigernes fortid og fremtid er aflyst.

Men ét af æggene vil ikke lade sig knække. Heidi slår hovedet, da maskinpasseren vil hjælpe hende med at udklække, og hun er ikke til sinds at udfylde sin forprogrammerede designermission i den danske sommer.....

Croquis

Forfatter: Erling Jepsen		Indgår i Fire spil
Bogudgave: Forlaget DRAMA ApS		Underfundigt stykke om det erotiske spil, hvor rollerne mand/kvinde - svag/stærk skifter.
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Danske Dramatikeres Forbund Nørre Voldgade 12 A 1358 København K Tlf. 33 45 40 35 www.dramatiker.dk admin@dramatiker.dk	Medvirkende:	2 kvinder i trediveerne 2 mænd - 30/40 år
	Dekoration:	2 locations
	Spilletid:	Vejl. 45 minutter, 1 akt

Anmeldt af: Louise Emcken

Croquis findes som teaterstykket **Manden fra Estland**, der er opført i 2004 på Århus Teater og Husets Teater.

I en vintersnestorm, der lægger alt øde, er Laura og Iben, de eneste, der når frem til det store tomme rum, hvor de går til den ugentlige croquistegning. Men den ukendte Kaarel fra Estland er også kommet. Han er arbejdsløs, mangler desperat penge og tilbyder at stå nøgenmodel for de to danske kvinder. Deres fantasi sættes i gang ved mødet med den estiske faun, mens han endelig kan konstaterer, at han har noget, som kan bruges i Danmark.....

Manden der vendte tilbage

Forfatter: Claus Flygare		Farce
Bogudgave: Forlaget DRAMA ApS		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Nordiska Strakosch Gothersgade 11 1123 København K Tlf. 33 11 68 83 www.nordiska.dk info@nordiska.dk	Medvirkende:	2 mænd i tresserne et ægtepar i trediverne et kærestepar i tyverne en kvinde i trediverne
	Dekoration:	3 steder: bedemandsforretning, teatergarderobe, villa ud til Øresund
	Spilletid:	Helaften, 4 akter

Anmeldt af: Finn Verner Jensen

Bedemanden Jørgen og hans assistent Allan modtager et lig (Albert Bang), der er død ved et hjerteslag (vist nok). Under store dele af stykket optræder Albert som engel – usynlig for de levende. Albert Bangs søn og svigerdatter (Axel og Gurli) ankommer til forretningen og er mest interesserede i at finde ud af, hvor meget Albert har efterladt sig. De fabrikerer et falsk testamente. Allan bor sammen med Erika. De gør det som kærester, men på grund af blokeringer hos Allan er kæresteforholdet ikke seksuelt fuldbyrdet. Tilbage til bedemandsforretningen. Da Axel og Gurli er gået, vågner Albert op fra de døde, og det fejres hele natten. Albert og Erika hygger sig – og hygger sig lidt mere, og så dør Albert af et hjerteslag..

Spring på fire år. Resultatet af Alberts tilbagevenden til sit sidste knald er en dreng. Allan er blevet mirakelprædikant dér langt ude i Jylland, hvor han turnerer med præstekonen Gudrun Lyhna. På trods af SM-øvelser med Lyhna er Allan stadig jomfru. Erika opsøger ham. Hun er blevet meget rig (afdøde Alberts penge), og det er ikke svært at vriste Allan ud af Lyhnas klør.

Sidste akt foregår i en villa ud til Øresund, hvor de fleste personer mødes. Axel og Gurli dukker op efter et fængselsophold og gør krav på en del af arven. Jørgen dør og møder englen Albert. I den store finale tager Erika Allans mødom.

Sidste replik; **Allan**(triumferende): Yes!

Som det kan anes af ovenstående, er stykket fuldt af farceagtige optrin, og specielt de første to akter indeholder scener, der kan blive hylemorsomme. Claus Flygare har sandsynligvis hentet inspiration fra Dario Fo, og hvad angår optrinenes skørhed og grinagtighed, er han kommet godt fra det. Dog, hos Fo er der altid en mening med galskaben. Det har jeg lidt svært ved at finde i dette stykke.

En trænet amatørscene kan få en rigtig morsom forestilling ud af det – og prøveforløbet vil med sikkerhed blive sjovt. Det er dog ikke let. Hvis forestillingen skal lykkes, skal man være meget omhyggelig med timing og tempo. Og så skal man være indstillet på meget scenesex og endnu mere snak om sex.

Mens vi venter

Forfatter: Thomas Markmann		Om postmodernismen og vore vanskeligheder med at slippe forestillingerne om de "gode - gamle" værdier.
Bogudgave: Forlaget DRAMA ApS		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Forlaget Drama ApS Nygade 15 6300 Gråsten Tlf. 70 25 11 41 www.drama.dk drama@drama.dk	Medvirkende:	1 kvinde 2 mænd eller 3 kvinder og 3 mænd.
	Dekoration:	3 locations
	Spilletid:	Vejl. 1½ time

Anmeldt af: Karen Lundsby Andersen

En mand har mistet sit arbejde og må kæmpe mod arbejdsløshedsformidlingens absurde procedurer og aktiveringsprogrammer. Alt imens oplever han, hvordan hele livet har mistet mening. Hans kone er desperat over hans overvægt, mangel på ryggrad og hygiejne. Indimellem finder han et frirum på en bar, hvor han drømmer sig tilbage til en tid, hvor man glædede sig til at stå op og hvor kønshårene fik lov at gro. Mens manden er ved at kløjes i pebernødder, procedurer og gratis telefonventetid, strammes kravene hos arbejdsformidlingen, dagpengene udebliver og konen forlader ham til fordel for en fiktiv neger. Til sidst er manden så desperat, at han beslutter sig for at ty til skrappe metoder i form af en hjemmelavet bombe.

"Mens vi venter" foregår i et samfund, der er af lave. Alting er effektiviseret og rationaliseret. Der er ikke plads til afvigere og arbejdsløse og julen varer nu hele året rundt. Kærlighedslivet er også blevet dybt kompliceret, nu tager man hinanden bagfra, så man undgår at skulle kigge på hinandens grimheder og overvægt. Kønshårene er afskaffet, patterne er strammet op i nakken og den nye smileyordning står for døren. Spørgsmålet er så, om man skal rykke frem eller tilbage, og om sidstnævnte overhovedet er en mulighed?

Stykket handler om nye tider, om desperationen over nye værdier og om følelsen af at man ikke passer ind og ikke have muligheden for at vælge fra. Hvad skal man gøre når man konstant ønsker sig tilbage i en tid, som ikke eksisterer længere og samtidig kæmper for at tilpasse sig, men aldrig rigtig formår at gøre det godt nok. Det hele lyder meget trist og uforløst, men stykkets komik og absurditet virker forløsende i forhold til den dystre tematik.

Måvens og Peder får samtalekøkken

Forfatter: Line Knutzon		Farce/komedie om sociale tabere vi kommer til at elske.
Bogudgave: Forlaget DRAMA ApS		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Danske Dramatikeres Forbund Nørre Voldgade 12 A 1358 København K Tlf. 33 45 40 35 www.dramatiker.dk admin@dramatiker.dk	Medvirkende:	2 kvinder 3 mænd + to meget små roller Ingen aldersbegrænsninger
	Dekoration:	Foregår i Måvens slikbutik, med små afstikkere til "bæverdingen", et telt i haven og en klippekant. Stykket er skrevet som radioteater, så en eventuel scenografi er udelukkende op til instruktøren/scenografen.
	Spilletid:	Vejl. 1 time, 1 akt

Anmeldt af: Claus Jensen

Vor tids Fy og Bi er tilbage. Denne sjette historie om vores to kotelet-spisende helte er præcis, hvad kendere af Line Knutzons radioteaterstykker om Måvens og Peder med glæde kunne forvente sig. Personerne, formen og sproget er som i de 5 foregående.

Slikbutiksindehaveren Måvens har forsøgt at tabe sig, men det er gået ret dårligt, for han har taget 60 kilo på i stedet. Men han giver ikke op – endnu. En dame fra Gallup ringer Måvens op, for at spørge ham om hans forhold til forbrugsmønstre, livskvalitet og materielle værdier. Den statistisk umulige Måvens fatter ikke en brik af, hvad hun spørger ham om, og hele hendes system bryder sammen. *DET ER DIN SKYLD DIT FEDE SVIN* er det sidste, der ryger ud af telefonen inden Måvens lægger på.

Måvens fatter da sin dagbog, hvori han skribler og skrabler om sin fejlslagne slankekur og hans deraf snarlige død. Da ringer Peder fra folkeskolen og Måvens får atter mod på livet og de mødes på den sædvanlige storslåede facon. Peder, der før tid er hjemvendt fra Cuba efter et på alle måder mislykket biavlerprojekt, vil gerne bo hos Måvens, da Peder har fremlejet sit pæretræ ud i fem år. Men da samtalen falder på oprydning i slikbutikken, bliver tonen ubehagelig, og de beslutter sig for at få tage på bæverding og få en lille cola og en lille kotelet (det er hvad man kan få for Måvens 16 kroner og Peders mærkelige dragt).

På bæverdingen møder de Ingelise fra LIFESLASHSTYLESLASHOPENMINDSLASH-BETTERLIFE, som kvit og frit vil installere samtalekøkken i Måvens slikbutik sammen med sin kollega Ralf (som Måvens insisterer på hedder Rolf). Så går det stærkt! Ralf tvinger Måvens til at smide alle sine ting ud (han får dog lov til at beholde et par plastikcharteks) og de begynder at rive hans butik ned, for senere at bygge et nyt og bedre hjem op fra bunden. Ingelise indfører traditioner, som vil vise sig at være livsens farlige – *Traditioner er vigtige at ha' for alle mennesker ... noget man går til enten en gang om året eller flere gange om året...*

Det udvikler sig til et spil på liv og død, for Måvens er ualmindeligt bundet til sin slikbutik, og Ralf og Ingelise har lyssky planer og skumle hensigter, som måske ikke vedkommer Måvens og Peder. Det kan sågar komme til at koste vores helte livet.

Line Knutzon har igen skabt et ironisk, parodisk og ikke mindst satirisk værk - Nærmest en auditiv tegneserie. Det er tegneseriens logik, som styrer Måvens og Peders færden. I de tidligere radiospil har satiren været om mediet, selvrealisering og politik, og denne gang er det så om at have de "rigtige" livsværdier. Hjemmet man bygger om/moderniserer passer til hvad, der er trendigt, men ikke nødvendigvis til dem, som skal bo i det. Og det man mister ved moderniseringen, er det, som gør det unikt og personligt. Det kommer til at passe til nogle helt andre mennesker (Det er for så vidt også meningen). I dette tilfælde storvildtjægerne Margaret og Jørgen MacGregory.

Måvens og Peder får samtalekøkken er skrevet på det bizarre Knutzonske sprog, hvor alt på engang er absurd og på samme tid hjertegribende logisk. For at komme ind til hjertet af dramaet, er der en del koder, som skal "knækkes". Et bud for egen regning kunne være, at dette er en satire over al debatten omkring f.eks. Christiania – hvad ville der mon ske, hvis man installerede samtalekøkkener i alle hjemmene på Christiania? Men at konkretisere værket gør det mindre, så udgangspunktet må blive, at man tager Måvens, Peder og deres natur alvorligt.

Det lader sig ikke umiddelbart gøre, at sætte **Måvens og Peder får samtalekøkken** op på scenen. Det er skrevet som radioteater, og man bliver nødt til at gøre store indgreb i teksten for at få det til at give mening . Vil man lave Line Knutzon på scenen uden at have det store forkendskaber, vil jeg foreslå, at man starter med at gribe fat i **Splinten i Hjertet, Først bli'r man jo født** eller måske **Snart kommer tiden**. En sceneinstruktør med kendskab til Knutzon, som gerne vil videre med hende, kan med glæde tage fat her, men forbered jer på et stort forarbejde.

Det skal så selvfølgelig også nævnes her til sidst, at **Måvens og Peder får samtalekøkken** sagtens kan nydes udelukkende i sin skrevne form – det kan tåle at blive læst igen og igen. Det kunne måske være en god idé, hvis man ikke kender de tidligere, at læse dem – de er alle udgivet af Drama. Nævnt i kronologisk rækkefølge: **Harriets himmelfærd, Måvens og Peder på kanotur, Måvens og Peder i mediernes søgelys, Måvens og Peder møder Måvens og Peder** og **Måvens og Peder mister mælet**.

Nikio og den store samurai

Forfatter: Jesper Bræstrup Karlsen		Et skuespil for både børn og voksne, dramatiseret over en japansk fortælling.
Bogudgave: Forlaget DRAMA ApS		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Danske Dramatikeres Forbund Nørre Voldgade 12 A 1358 København K Tlf. 33 45 40 35 www.dramatiker.dk admin@dramatiker.dk	Medvirkende:	5 mænd i forskellige aldre, 1 barn/ung ca. 14 – 15 år
	Dekoration:	Skiftende locations
	Spilletid:	Vejl. 60 – 70 minutter

Anmeldt af: Bodil Schäfer

Vi er i den krigshærgede japanske middelalder. Den gode kejser Yamanoto er ved at tabe krigen og magten til den onde krigsherre Sato. Kongen frygter for sit nyfødte barn, Nikios liv, og beordrer en tjenestepige til at flygte med barnet.

Tjenestepigen når ud til det hellige bjerg Fujino-yama dybt inde i spindelvævsskoven og overlader Nikio til sin skæbne. En gammel eneboer, en krigstræt samurai, finder barnet og tager sig af det.

Den onde krigsherre vinder krigen og magten i landet.

Årene går, og Nikio vokser op uden at vide, hvem han egentlig er, men med de særlige evner hun har, kan hun kommunikere med både vinden og træerne. Derved får hun sammenhængen at vide og gør sig ved hjælp af den gamle samurai klar til at bekæmpe ondskaben og uretfærdigheden i verden. Hun tager kampen op mod den onde Sato og vinder – selvfølgelig.

Stykket er en smuk lyrisk historie om at tage sin skæbne op og bekæmpe ondskab og uretfærdighed i verden. Men samtidig efterlades man med spørgsmålet: Gør hun det, eller er det bare en drøm?

Rammen om historien er nemlig, at der fortælles en godnathistorie for og med barnet Nikio, og den foregår, før hun er voksen nok til at tage kampen op. Altså en spændende tolkning, der overlades til en instruktør.

Skuespillet giver gode muligheder for fantasifulde løsninger på talende dyr og planter, en ånd og en flok irriterende ilddfluer m.m.

Der kræves desuden en god lydside samt evt. billeder til at illustrere de mange stemnings- og sceneskift. Det er et smukt og eviggyldigt spil, som vil være en dejlig opgave at arbejde med for en blandet gruppe voksne og unge.

Suisui danser

Forfatter: Lise Andersen		Et socialrealistisk drama, med rejse i fantasien, dans og musik.
Bogudgave: Forlaget DRAMA ApS		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Forlaget Drama ApS Nygade 15 6300 Gråsten Tlf. 70 25 11 41 www.drama.dk drama@drama.dk	Medvirkende:	20-30 børn og evt. voksne til nogle roller
	Dekoration:	Opdelt i 3 dele. 1.del - 6 scener, 2.del - 3 scener og 3.del - 1 scene, ingen specielle krav til scene, dygtige kostumefolk er nødvendig
	Spilletid:	Fra en halv til en hel time, alt efter hvad der gøres ud af dansen og musikken

Anmeldt af: Poul Brandt

Stykket er skrevet på baggrund af forfatteren, Lise Andersen, ophold i SOS børne byen i Botswana.. ”Suisui danser” er et stykke om afrikansk hverdag og dramatik, der handler om at miste, men også om at genfinde glæden.

Den tiårige Suisui har mistet sin mor og har sammen med sin søster Mathilde boet hos tanten. Faren forlod familien da Suisui blev født, så da moren dør er tanten nødt til at sende Suisui og hendes søster til SOS byen på grund af at tanten er fattig., hun har derfor ikke mulighed for at brødføde de to søstre og sine egne børn.

I børnebyen finder de to søstre trygge forhold, mad på bordet hver dag, ordentlig tøj fast skolegang, en tilværelse hvor der er nogen der tager sig af dem.

Vi følger Suisui og hendes nye ven Joseph., en ven som man kan dele sine oplevelser med, en man kan betro sig til, en man kan fantasere med., håbet og glæden findes igennem musikken og dansen.

”Suisui danser” har ikke sin stærke side i dramaturgien, men som en del af et projekt- emne-arbejde, hvor stykket giver en god mulighed for indlevelse, hvordan det kan være at være barn i Botswana, og dermed en bredere forståelse af nogle børns vilkår i Afrika.

Historien giver en god mulighed for en dialog mellem børn og voksne, hvor rammen er sat, men hvor historiens replikker kan formes i arbejdsprocessen.

Stykket kræver nogle dygtige danse/musik- mennesker, da dans og musik er en stor del af stykkets kvalitet, musikken og dansen kan nemt blive et ”påhæng” til dramatikken eller om- vendt.

Stykket vil egne sig godt til en 4-5 klasse, og til lærere der gerne vil lave et tværfagligt projekt.

Så ligger man dér - og to monologer

Forfatter: Henrik Vestergaard Nielsen		Kærlighed Manderoller
Bogudgave: Forlaget DRAMA ApS		Identitetsusikkerhed
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Forfatteren	Medvirkende:	3 kvinder (kan spilles af den samme) 1 mand
	Dekoration:	Antydede locations
	Spilletid:	Vejl. 50 minutter

Anmeldt af: Thomas Hauger

Det handler om kærlighed, forsmået kærlighed, engangsknald der bliver til kærlighed - og dog - og sex. Kristian er ved at gå til i selvmedlidenhed, fordi kæresten Heidi har forladt ham. De svinger ikke rigtigt sammen – han føler sig dybt forsmået med sine 'fantastiske seksuelle evner'.

Han vil gøre alt for at få hende tilbage. Hverken gode råd fra hans nære veninde Anne eller den søde Mette (engangsknaldet der udvikler sig) kan få ham til at tænke på andet end Heidi.

I en blanding af stand-up-agtige monologer for Kristian og dialoger med de tre piger rulles en historie op, der mest handler om sex og lidt om kærlighed. Kristian er dybest set sexfikseret og samtidig tryghedssøgende. Aner faktisk ikke hvad han vil. Er vel også en anelse smålig. Der er antydning af happy ending, men det kræver at Kristian tager sig sammen, hvad han også erkender i sin slutreplik. En tekst i nutidens sprog og derfor bundet til tiden. En god øvelse, hvis en scene råder over de rigtige skuespillere i alderen ca. 25 år.

”Julehaderen”

Monolog, 1 mand, spilletid ca. 12 min

I et flot stormagasin filosoferer julemanden over den rædselsfulde jul og hans forfærdelige job. De satans snotunger der kravler rundt på ham, så det gør ondt alle vegne så han frygter for sine genitalier. Det er bare så synd for ham, at han har det job – og en lommelærke kommer også frem til trøst.

Her er noget at arbejde med for en mandlig skuespiller, der gerne vil prøve en monolog. Måske kunne denne spilles i pausen af Nøddebo Præstegård ? – eller under en hvilken som helst anden juleting i scenen – eller til julefrokosten - bare for at få lidt balance i julens glade budskab?

”Efterladenskaber”

Monolog, 1 mand, spilletid ca. 8 min

En mand ligger lænket i en seng. Hoveddøren smækker – og hun er gået. Monologen går nu med at filosofere over hans egen situation, kvinderne og livet som helhed.

Igen en mand med stor selvmedlidenhed og stor selvovervurdering i hans omtale af hans ”parforhold” og hans jagt på en identitet.

Igen en god øvelse for en mandlig spiller i scenen, der vil udfordre sig selv.

Den usynlige på Sprogø

Forfatter: H.C. Andersen / Niels Stokholm		Lystspil med megen leg og lystighed
Bogudgave: Forlaget DRAMA ApS		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Forlaget Drama ApS Nygade 15 6300 Gråsten Tlf. 70 25 11 41 www.drama.dk drama@drama.dk	Medvirkende:	2 kvinder 5 mænd statister
	Dekoration:	antydnet location
	Spilletid:	Helaften

Anmeldt af: Bent Rasmussen

Niels Stokholm har begået den genistreg at omarbejde H C Andersens elskværdige og naive vaudeville til et morsomt og livligt lystspil.

I centrum står Theodor Granner med sin tryllestav, som han bruger som en dirigentstok, der får resten af ensemblet til at danse rundt, hvor den selvhøjtidelige hr. Blomme må trippe med i en omvendt blindebuk-leg. På den anden side må lægen Andreas Berg erkende, at den rene fornuft og den eksakte naturvidenskab kommer til kort overfor stærke følelser og snedig magi.

De unge får hinanden. Den udfoldelse af trylleri vi tror på, er sand og virkelig – og på den måde et udtryk for teatrets mulighed for at forføre.

Kropslig ageren og lystig leg udfordrer skuespillernes formåen. I den rette spænding mellem charmerende improvisation og stram disciplin får vi en forestilling til publikums udelte fornøjelse.

To liv og et øjeblik

Forfatter: Eva Littauer		Dramatisering af Kain/Abel-myten i en nutidig ramme.
Bogudgave: Forlaget DRAMA ApS		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Forlaget Drama ApS Nygade 15 6300 Gråsten Tlf. 70 25 11 41 www.drama.dk drama@drama.dk	Medvirkende:	2 kvinder 1 mand
	Dekoration:	1 location lyd og lys spiller med
	Spilletid:	Vejl. 1 time 15 minutter

Anmeldt af: Bent Rasmussen

De to søstre Anna og Karin/Kay mødes i anledning af moderens død. Mikael, en ung mand, handler som en hjælper, der stilfærdigt og nænsomt hjælper den skrøbelige Anna og også, hvor det er muligt, forsøger at berolige den temperamentsfulde Karin/Kay.

Efterhånden bliver vi klar over, at den realistiske ramme indeholder en myte, hvor de to søstre er symboler på den gode og den onde - Kain og Abel-legenden

Hovedvægten er lagt på den onde: Kay.

Man forstår, at jalousi og skyldfølelse har forfulgt hende og drevet hende yderligere ind i den rolle hun føler, er pålagt hende.

Mikael vokser i betydning og det er ikke blot hans navn, der giver associationer til ærkeenglen.

Kay's had og vrede koncentrerer sig frem mod den dramatiske afslutning.

Det er af afgørende betydning, at man allerede fra starten – spilmæssigt – gør klart, at den realistiske ramme dækker over en dramatisering af den gamle myte, og at den, der er stemplet som den onde, må føle sig forfulgt og ramt af en usalig skæbne.

Med en stærk fokusering af denne kontrast (det gode – det onde) kan man skabe en stærk dramatisk virkning.

Øvelser i ensomhed

Forfatter: Stig Dalager Bearbejdet for teater af Niels Damkjær		Monolog
Bogudgave: Forlaget DRAMA ApS		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Forlaget Drama ApS Nygade 15 6300 Gråsten Tlf. 70 25 11 41 www.drama.dk drama@drama.dk	Medvirkende:	1 mand I bearbejdet form kan der bruges op til 5 kvinder og 9 mænd
	Dekoration:	1 dekoration
	Spilletid:	Vejl. 1 time

Anmeldt af: Thomas Hauger

Forestillingen foregår inden i hovedet på og omkring hovedpersonen, der sidder i isolationscelle i Vestre Fængsel i det 3. årtusinde efter vores tidsregning.

Det er dag 48 af isolationsfængslingen, og den har haft sin virkning. Hovedpersonen er blevet nærmest skizofren og har hallucinationer, får drømmesyn om mennesker der betyder og har betydet noget for ham i hele forløbet op til fængslingen og også efter fængslingen. Selv en flue på væggen har her en meningsfuld funktion/rolle.

Han underkaster på denne måde sin egen person en selvanalyse, som den mordsigtede psykiater han er. Her i fængselscellens ubarmhjertige ensomhed besættes han af tvangstanker og mareridt.

Konklusionen er, at alle bliver skøre af at sidde i isolation.

Stykket har haft urpremiere på Teatret Vandrefalken.

Her er virkelig en udfordring for en ambitiøs spiller eller – i udvidet form – for en ambitiøs scene.

Her er muligheder for spændende og udfordrende karakterarbejde og elegante sceniske løsninger, - men det er ingen nem sag – men pokkers spændende i Niels Damkjær fremragende bearbejdelse.

Jeg, mig og mit

Forfatter: Thomas Levin		Spil om selvcentrering - og vanskelighed ved at opnå et samliv med andre.
Bogudgave: Forlaget DRAMA ApS		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Forlaget Drama ApS Nygade 15 6300 Gråsten Tlf. 70 25 11 41 www.drama.dk drama@drama.dk	Medvirkende:	2 kvinder 2 mænd
	Dekoration:	4 dekorationer/locations
	Spilletid:	Helaften

Anmeldt af: Bodil Errebo Nielsen

I Thomas Levins debutstykke, der første gang blev opført af Teater Grob i april 2006, er vi i et nutidsrealistisk univers, hvor vi møder fire personer (og et spædbarn i en lift).

Det unge par Maria og Tom, henholdsvis lærer og terapeut, er netop blevet forældre og kæmper for at realisere idealbilledet af familielykke. Den unge læge Adam arbejder på et forskningsprojekt, som skal være adgangsbilletten til ønskestillingen, og veninden og lægekollegaen Louise har rod i alt omkring sig inklusive sin tilværelse og relationer til andre mennesker.

For dem alle er det egoisme og selvcentrering, der er drivkraften. De reagerer og handler ud fra egne behov og ønske om opmærksomhed her og nu. De reflekterer ikke over konsekvenser og ansvar over for deres medmennesker, hverken i et kort eller længere perspektiv. Samtidig forsøger de at retfærdiggøre deres handlinger ud fra argumenter, der i en vis udstrækning tenderer floskler.

Deres skæbner flettes ind i hinanden i løbet af stykket, hvor selvcentreringen og dermed ensomheden øges i takt med, at alt omkring dem bliver koldere og koldere – en kulde der til sidst udmøntes i en fatal konsekvens.

Stykket spilles på fire forskellige lokationer, som kan etableres forholdsvis enkelt ved hjælp af få objekter og lys. Opbygningen af en atmosfære af stadig større kulde blandt personerne såvel som i omgivelserne er essentiel i forestillingen, og her er lyd, musik og videoklip er en vigtig del af stemningsdannelsen.

Forfatteren giver i indledningen af manuskriptet inspirerende vejledende noter, som er skrevet på baggrund af arbejdet med at sætte Teater Grobs udgave af forestillingen op.

Der er gode karakterer at arbejde med for skuespillere og instruktør. Teksten fortæller om både egoisme og ensomhed, men samtidig også følsomhed og sårbarhed hos de fire personer. En god udfordring til en gruppe med yngre skuespillere med lidt erfaring.

Vakuumpakkede mennesker

Forfatter: Julie Thor Fryd		Spænding mellem tilfældige møder med andre - og det livsforløb, der er bestemt på forhånd.
Bogudgave: Forlaget DRAMA ApS		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Danske Dramatikeres Forbund Nørre Voldgade 12 A 1358 København K Tlf. 33 45 40 35 www.dramatiker.dk admin@dramatiker.dk	Medvirkende:	2 kvinder 1 mand
	Dekoration:	1 dekoration
	Spilletid:	Vejl. 30 minutter

Anmeldt af: Jens Damsager Hansen

Alle mennesker har et personnummer. For de fleste er det deres fødselsdato, men for nogen er det deres udløbsdato. Det er omdrejningspunktet i dette lille finurlige stykke. Stykket foregår på et hittegodskontor, hvor 3 tilsyneladende tilfældige mennesker mødes. Efterhånden bliver deres skæbner filtret mere og mere sammen og de bliver nødt til at forholde sig til hvad man gør når ens udløbsdato enten er overskredet for længe siden eller er lige ved at udløbe. Og hvad sker der når et vakuumpakket menneske punkterer?

Det er tilsyneladende en lille let forestilling, men man skal ikke undervurdere den. Der ligger et stort arbejde i at finde ud af hvad der ligger i underteksten, hvad der menes med de, ved første øjekast, tilfældige og usammenhængende replikker. Det er først når man har lavet hele dette grundige arbejde, at man virkelig kan få teksten til at fungere.

Scenografien kan være et fuldt naturalistisk hittegodskontor, men personligt mener jeg at det vil fungere meget bedre med en meget minimalistisk scenografi. Det kan skæres ned til de ting der direkte er brug for i stykket og ikke mere.

Stykket kan være rigtigt godt hvis man har brug for et kort indslag i en anden sammenhæng - eller sat sammen med en anden enakter. Kunne man finde et tema om mennesker i dag ville det være perfekt. Det er en god opgave for en lille gruppe, der gerne vil gå meget i dybden med tekstarbejdet. Stykket kræver at hver eneste replik bliver vendt og drejet og udtrykt meget præcist af skuespilleren. Det er her udfordringen ligger og ikke i karakterarbejdet.

Selv om det er et kort stykke skal man ikke undervurdere den tid det tager at sætte det op. Det er en god idé at tage sig rigtigt god tid, så man virkelig får arbejdet det igennem. Stykket vil også egne sig rigtigt godt til at blive brugt hvis det mere er processen end produktet man er interesseret i. Det kan bruges, hvis man gerne vil udvikle sit tekstarbejde, uden nødvendigvis at komme frem til en forestilling.

Mobil

Forfatter: Sergi Belbel Oversættelse af Simon K. Boberg.		En digital telefonisk komedie.
Bogudgave: Forlaget DRAMA ApS		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Nordiska Strakosch Gothersgade 11 1123 København K Tlf. 33 11 68 83 www.nordiska.dk info@nordiska.dk	Medvirkende:	3 kvinder 1 mand
	Dekoration:	Flere locations: togstation, biler, lufthavn lejligheder, hotel (lobby, suite, værelse, på gaden).
	Spilletid:	Helaften

Anmeldt af: Niels Stokholm

Manuskriptet er på de første fem sider forsynet med oversætterens introduktion til denne fremragende spanske dramatiske, der skriver, så blot det at læse stykket og mærke sproget er en oplevelse, man ikke skal snyde sig selv for. Sergi Belbel udtrykker sprogets betydning således: ”... jeg oplevede, at jeg i teksten var mere oprigtig – autentisk. Det er svært at nå ud til folk uden ord. Men selv med et eneste ord, kan man nogen gange nå meget langt. Ordet i sig selv er usynligt. Billedet opstår i hjernen på den, der lytter. For det meste er personerne i mine stykker jo også bare mennesker som taler, som kæmper med ordene, med følelserne gennem ordene, eller som ikke formår at forstå hinanden gennem ordene. Ord er det, jeg laver mit teater med”.

Og ordene får personerne brug for i dette spil, hvor en stor del af kommunikationen foregår på kryds og tværs pr. mobiltelefon.

Den fortrykte Sara (55) og den selvsikre Claudia (49) er begge på vej til lufthavnen. Sara med tog, Claudia i bil. Sara er bekymret over at skulle rejse alene, men hendes datter Rosa (30) har foræret hende en avanceret mobiltelefon, så hun altid kan ringe hjem. Den stenrige Claudia, som ejer et firma, der forhandler mobiltelefoner, er blevet klar over, at hendes telefon ikke er den mest avancerede model. Så hun ringer til Jan (30), som er hendes forkælede søn, at han må aflyse, hvad han er i færd med, og bringe hende en ordentlig telefon. Han protesterer, men får utvetydig besked om, at han risikerer at miste den bil, hun ellers har lovet ham. Hun har bundet ham til sig ved at overdænge ham med mængder af luksus, så at han vil have alt for meget at miste, hvis han vover at trodse hende. Skønt han har en aftale med sin kæreste, vælger han derfor at adlyde sin mor.

De to par, mor og datter samt mor og søn, er fra starten på hver sin måde uløseligt afhængige af hinanden. En bombesprængning i lufthavnen er den begivenhed, der sætter deres personlighedsudvikling i gang, så de mod slutningen står som selvstændige mennesker.

Handlingens groteske og morsomme forløb opstår ved, at personerne i lang tid kun kan kommunikere via deres telefoner, som på grund af forvirringen i lufthavnen bliver tabt og glemt og byttet omkring, så de alle kommer til at høre betroelser, som ikke er beregnet for dem. De to par kender intet til hinanden i starten af spillet, men de ydre omstændigheder bringer dem sammen, så de efter diverse skænderier og opgør ender med at kunne se hinanden i øjnene og leende smadre de telefoner, som i løbet af spillet er kommet til at indeholde alt for meget compromitterende og sprængfarligt stof.

Det er et spil, der stiller store krav til skuespillere og instruktør om tempo og timing i spillet som helhed, men især i adskillige meget lange replikker, der har monologkarakter. Desuden vil de mange hurtige skift mellem locations fordre en fleksibel scenografisk løsning.

Marie

Forfatter: Lærke Sanderhoff		Historiske personer mødes - og Holberg får sin sag for.
Bogudgave: Forlaget DRAMA ApS		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Danske Dramatikeres Forbund Nørre Voldgade 12 A 1358 København K Tlf. 33 45 40 35 www.dramatiker.dk admin@dramatiker.dk	Medvirkende:	1 kvinde 1 mand 1 kvindestemme og 1 mandsstemme
	Dekoration:	2 locations
	Spilletid:	Vejl. 1 time

Anmeldt af: Niels Stokholm

Kvindelig skuespiller: Marie Grubbe.

Yngre mandlig skuespiller: Ludvig Holberg, Søren Sørensen, Stalddreng, Ulrik Frederik Gyldenløve, Anklager.

Ældre mandlig skuespiller: Forlægger, Erik Grubbe, Dommer, Elsker, Kaptajn.

Første og sidste scene er et værtshus i København, 1711.

De øvrige scener er Borrehuset, som er et færgested med kro på Falster, 1711.

Ludvig Holberg mødes med sin forlægger på værtshuset. Pinligt for Holberg, for han har ikke skrevet det stykke, som forlæggeren har betalt ham forskud for. Holberg er tom for ideer og beder forlæggeren om hjælp. Efter en del vandren rundt på gulvet kommer forlæggeren i tanke om en sælsom historie, han har hørt. Den handler om en højadelig dame, Marie Grubbe. Hun havde været gift tre gange. Først med kongens uægte søn, Ulrik Frederik Gyldenløve, dernæst med rigmanden Palle dyre, og sidst med en simpel karl, Søren Ladefoged. En slagsbror, som efter sigende også slog Marie. "Af alle ægtemænd elskede hun ham højest. Find ud af hvorfor". Det er den opgave, Holberg skal løse i løbet af stykket. Han får en måned til det. Så han rejser til Falster og indlogerer sig på Maries kro, Borrehuset. Da hun bliver klar over hans ærinde, indvilger hun i at fortælle, men det skal være på hendes egen måde: Holberg skal spille rollen som de forskellige mænd i hendes liv. Ved hjælp af forskellige beklædningsgenstande kommer han til at illudere fire mænd, foruden at han ind imellem også optræder som sig selv.

Den anden skuespiller i stykket er, i modsætning til Marie Grubbe og Ludvig Holberg, en ikke nærmere defineret person, der optræder som fem forskellige mænd, også ved hjælp af forskellige kostumer. I dette spil er vi altså langt borte fra naturalismen. Det er snarere en slags dramaleg eller rollespil, den hæmmede og seksuelt uerfarne Ludvig Holberg bliver lokket ind i. Det liv og de oplevelser, som Marie Grubbe har haft, kommer Holberg til at gennemleve i fysisk samspil med hende. Det giver ham meget at tænke på og fornøje sig over, og for Marie Grubbe er det en dejligt levende metode til at få genopfrisket minderne fra et begivenhedsrigt liv.

Ikke underligt, at Holberg, da han genser sin forlægger, lyver sig fra det hele og bilder forlæggeren ind, at det ikke var lykkedes ham at finde Marie Grubbe.

Forlæggeren, der gruer for sine aggressive kreditorer, må ærgerlig og kun nødtvungent tilgive Holberg, at han ikke fik løst opgaven.

Holberg kan dog trøste ham med, at han har lavet nogle notater til et andet værk. Forlæggeren bliver først lykkelig over, at der bliver et produkt, men da han ser Holbergs notater mister han troen på ideen.

Titlen er dårlig, og værket vil aldrig kunne holde. Det hedder "Niels Klims underjordiske rejse".

Spillet er altså en munter og respektløs leg med den uopslidelige historie om Marie Grubbe.

Der er ingen særlige tekniske udfordringer i spillet.